

STUDENT'S LIFE

ÚNOR 2014

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA KLADNO

ROZHOVOR S ONDŘEJEM ŠPALKEM
DŮL LAURA
PALÁC SOVĚTŮ

DOSPĚLOST ZAČÍNÁ, KDYŽ...
KRÁSA OKAMŽIKU 3
REKLAMA A MY



Obsah

3. Úvod

4. Palác sovětů; Reklama a my

5. Rozhovor s Ondřejem Špalkem

6. Důl Laura; Kouzlo poezie

7. Nuda v Brně? Těžko říct; Dospělost začíná, když...

8. Rozhovor s paní učitelkou Matějovičovou

9. Zimní sezónavirů a vše, co k ní patří

10. Hurá na kravíny!; Děti ráje

11. Krása okamžiku 3; Hokej a Kladno; Kladno
v únoru

Jak jste si již určitě všimli, hodnoty na teploměrech nám klesly pod nulu. Z jara v zimě se nám **pomalu** stává zima v pravém slova smyslu, a tak je jasné, že s tímto je spojena spousta jak pozitivních, tak ale i bohužel ne příliš radostných věcí. Jednou z nich jsou namrzlé chodníky, které se stávají najednou stezkou odvahy. Je nám jasné, že někteří se dokážou smíchy potřhat, když vidí svého kamaráda, jak letí volným pádem k zemi, ale nezapomínejte, že boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Dávejte tedy pozor při cestě (nejen) po chodníku, ať nezatěžujete své končetiny zbytečnými zlomeninami.

Neodpovídáme za to, že se počasí do té doby nezmění. Je tedy zcela možné, že jakmile budete toto číst, teploměr bude ukazovat naopak 10 stupňů nad nulou, protože dnešní příroda je všemocná, jak jste si již stačili určitě povšimnout. Pokud tento případ nastane, není vůbec vyloučeno, že se zanedlouho vrátíme opět k zamrzlým chodníkům.

Úvod

Vítáme vás u dalšího čísla, a to únorového. Naši redaktori opět nezaháleli a připravili si pro vás spoustu zajímavých článků z oboru jak historie, tak i aktuálního dění nejen na naší škole. Bohužel tentokrát je vynechán článek týkající se zajímavostí z Číny a také vtips učitelem, ale slibujeme, že v příštím čísle tyto nedostatky napravíme. Nechybí ani slohová práce jednoho z řad studentů. I tímto vás vybízíme k posílání svých slohových prací či článků, kterými byste se rádi pochlubili.

Pokud se chcete stát redaktorem školního časopisu, ať už stálým, či občasným, kontaktujte jednoho z členů redakční rady (e-mailové adresy naleznete tradičně níže). Netýká se to pouze těch, kteří by rádi přispěli článkem, ale i těch, kteří by chtěli poskytnout svou fotografii; ať už pro titulní stranu, či jako inspiraci k některému článku, který byste rádi viděli v dalším čísle.

Hned po vydání lednového čísla nám do „Studnice“ přibýly anonymní vzkazy týkající se zejména hlášky, kterou pronesla jedna z našich učitelek. Jsme velmi rádi, že „Studnici“ využíváte a píšete nám vaše názory (nejen) na lednové číslo. Určitě toho nenechávejte a pište nám své připomínky, názory, nápady nebo třeba i to, jaký článek byste chtěli vidět v dalším čísle, s kterým z učitelů máme udělat rozhovor a samozřejmě nám pište i hlášky, které se staly tak oblíbené. Stačí napsat jen výrok a jméno učitele, který výrok pronesl. Díky „Studnici“ (která je zcela anonymní – opět musíme na tento fakt upozornit) na vás učitelé nebudou zasedlí.

Přihlásili jsme náš časopis do **soutěže školních časopisů**, která se koná každý rok. Již byla zaslána dvě čísla a teď jen vyčkáváme na výsledek. Držte palce, aby se zrovna ten náš časopis stal tím nejlepším z nejlepších, či se alespoň umístil na předních příčkách.

Maturitní ples E4 a S4B

Co se týče maturitního plesu třídy E4 a S4B, který se konal 25. 1., byl skvělý. Skvěle zvládnuté nástupy, zábava po celý večer, šerpování, odšerpování a vše zakončené originálními půlnočními překvapeními tříd. Obě třídy se více utužily v rámci příprav a celého průběhu plesu. Odnesly si, krom šerp, skleniček a růží, nezapomenutelné zážitky a už se mohou těšit na fotografie, které by měly dorazit každým dnem.

Teď se však můžeme těšit na druhou etapu maturitních plesů, a to na maturitní ples třídy O4, S4A a T4, který bude taktéž v Kulturním domě na Kladně, dne 1. 3. od 20:00.

Připomínáme, že každá třída zde, v časopise, má prostor na konečné vyjádření díky škole a konečného zhodnocení studia, zážitků atd.

Kontakty

Šéfredaktor: Honza Maňas, S4B – h.manas18@seznam.cz, **Redaktori:** Jana Hanzalíková, E2 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Karolína Rosecká, E4 – ross94@centrum.cz, Katka Černá, E4 – cerna.katy@seznam.cz, Štěpán Sládek, S3 – pepanek.s@seznam.cz, YichengDu, T1 – panpanguo@seznam.cz, Ondra Sýkora, S1 – ondrazykora111@seznam.cz, Evža Stará, S3 – Evza.Jitka@seznam.cz, **Titulní fotografie:** Kristýna Patáková, E2, **Grafika:** Lenka Martínková, S4B – lenka608@seznam.cz, Tomáš Randa, T1 – adnarmot@seznam.cz, **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Palác sovětů

Jistě jste se ve škole učili o komunistické straně, která se chopila moci v minulém století v Rusku, ale nikdy vám ve škole určitě neříkali o nedokončeném mrakodrapu v Rusku. Návrh na výstavbu tohoto impozantního objektu, který měl být vyšší než Empire state v Americe, byl poprvé předložen radě sovětů v roce 1922 architektem Sergejem Kirovem. Rada rozhodla, že k výstavbě dojde na místech, kde dříve stály budovy patřící ruským bankéřům, nebo panovníkům a carům. Problém však nastal o dva roky později, kdy zemřel komunistický vůdce Vladimír Iljič Lenin. Bylo totiž nutno začít s výstavbou jeho provizorního mauzoela, které bylo později nahrazeno současným mauzoleem. V tomtéž roce našťastí přišel jistý student architektury v Moskvě Viktor Balichin s plánem na výstavbu nejvyšší sochy Lenina v celém Rusku, která by stála na vrcholu této majestátní budovy. Rada plány prozkoumala a odsouhlasila výstavbu.

Tento mrakodrap měl nést jméno Palác sovětů. V roce 1931 se také odsouhlasila demolice katedrály Krista spasitele, což mělo uvolnit místo pro Palác sovětů. V srpnu byla katedrála definitivně zničena a její majetek buď uschován do státní pokladny, nebo zničen. Úklid trosek trval déle než rok. V témže roce, kdy probíhal úklid pracoviště byla vyhlášena i soutěž o nejlepší návrh budoucího sídla komunistů. Soutěže se zúčastnilo 272 architektů z celého světa. Nakonec byl však vybrán návrh ruského



architekta Borise Iofana, ke kterému se později připojili ještě další architekti. Budova měla být vyšší než Eifelova věž, asi 415 metrů, a na vrcholu mělo být umístěno kladiwo se srpem, které mělo být i nasvíceno. Na přední části budovy měla být poté umístěna socha Lenina. Práce započaly roku 1937, kdy byly vykopány základové jámy, do kterých byla poprvé použita pásková ocel DS, která nese název po této nikdy nedokončené budově (Dvorec Sovětov). Dále byly základy vytvořeny z betonových bloků. Stavba pokračovala až do roku 1941, v tomto roce bylo nutno vybudovat opevnění před Moskvou, a proto byly ocelové konstrukce v přízemí a nedokončeném prvním patře rozebrány. V následujících letech se až do padesátých let na stavbě nepracovalo a základy byly zaplaveny vodou, ale stráž je hlídala stále. Dalších třicet let po ukončení stavebních prací na této budově nesla stanice metra u staveniště název Palác Sovětů. Dnes se tato zastávka jmenuje Kropotkinskaja a Palác. Jeho základy byly zničeny a na veliké náklady zde byla znovu vybudována katedrála Krista Spasitele, avšak do roku 1970 se na mapách rozvržení moskevských mrakodrapů objevoval uprostřed právě tento mrakodrap.

Autor: Ondra Sýkora, S1

Zdroj obrázku:technet.idnes.cz

Reklama a my

Znáte to asi každý. Po dlouhém a namáhavém dni se konečně uvelebíte na pohovce, dáte nohy na stůl a už zpíváte znělku vašeho oblíbeného seriálu. Ukáží se útržky z minulého dílu, které zaberou bezmála pět minut. A je to tady! Dlouho očekávané nové, či pokračující drama hrdinů z obrazovky. Jedna minuta pryč, druhá a i třetí, ale ve čtvrté minutě se usekne děj a...nebudu zde citovat stále opakovaná slova, která se neřadí do etikety slušného chování. Přišly méně oblíbené přítelkyně, a to reklamy. To jsou takové ty hýbající se a mluvící obrázky, které vnucují zboží a služby, aniž bychom o nich chtěli vůbec něco vědět.

Film, který by trval hodinu, se tak rozšíří na hodinu a půl, nebo klidně i dvě hodiny. Nemůžeme ale jen hanit. Některé reklamy jsou povedené, i když pravda říká, že se to stane málokdy. Některé se zase udrží na televizních obrazovkách opravdu dlouho a stanou se tak tradicí. Ano, mluvím hlavně o reklamě na nejmenované pitivo (nealkoholické!), kde se zmiňují o zlatém prasátku. Nepochybuji o tom, že si ji každý z vás teď vybavil a už si v hlavě cituje scénář dvou herců z reklamy.

Ještě k něčemu dobrému přece jen reklamní přestávky jsou. Máte tu pravou možnost dojít si do kuchyně pro další miskou popcornu, kterou ale s největší pravděpodobností spotřebujete ještě před tím, než začne pokračování sledovaného filmu, či seriálu.

Ještě k něčemu dobrému přece jen reklamní přestávky jsou. Máte tu pravou možnost dojít si do kuchyně pro další miskou popcornu, kterou ale s největší pravděpodobností spotřebujete ještě před tím, než začne pokračování sledovaného filmu, či seriálu.

Co říci na závěr? Myslím, že se hodí věta, která proběhla sociálními sítěmi. „Koukám si takhle v klidu na reklamy a najednou film!“

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Rozhovor s Ondřejem Špalkem

Tentokrát jsme udělali rozhovor s naším bývalým studentem, Ondřejem Špalkem, žákem obchodní akademie. Pana Špalka netřeba nikterak představovat. Známe ho všichni, ale přece jen pro ty, kteří o něm niky neslyšeli: Ondřej Špalek je redaktorem televizní stanice Nova. Vídat jej můžete každý den při televizních zprávách. Jednu dobu působil i v Kladenském deníku. Jak na školu vzpomíná a jaké jsou jeho cíle? Čtěte dál.

Jak vzpomínáte na studium na této škole?

Na škole jsem to tak možná neviděl, ale zpětně si říkám, že to bylo super období. Starosti, které jsem tenkrát měl, bych chtěl mít i dnes. Navíc jsem poznal spoustu lidí, s řadou z nich se dodnes rád vídám. Na druhou stranu musím přiznat, že jsem moc dobrý student nebyl. Vlastně z naší třídy nepustili k maturitě v květnu jen mně a mého spolužáka z lavice. Byli jsme takové černé ovce třídy - myslím, že v každé někdo takový je. Do září jsem naštěstí dostal rozum a napravil to.

Jaký předmět byl váš oblíbený? Který naopak ne?

Oblíbený byl tělocvik, docela mě bavila angličtina. V prvéku ještě zeměpis a dějepis. Jinak mojí noční můrou byly v prvéku chemie a fyzika, a po zbytek školy pak němčina s matematikou. Ještě dnes se občas budím hrůzou z nevyřešených příkladů (smích).

Kdo byl vaším třídním učitelem? Kdo další vás ještě učil?

*Mým třídním byl paradoxně učitel matematiky Václav **Opatrný**. Ne že by mi ten předmět vadil kvůli němu, ty zápornky a zlomky mi prostě k srdci nepřiřostly. On za to nemohl. Vzpomínám si ještě třeba na paní **Suldovskou, Brumkovou, Blechovou, Drechslerovou**, no a nezapomenutelný byl pan **Maršík**. Na účetnictví nás měl pan **Suchý**, který dnes už bohužel nežije. Ten byl legendární.*

Jak jste se dostal ke zpravodajství?

Po škole jsem nastoupil na vojnu, a když jsem se z ní vrátil, uvolnilo se místo v Kladenském deníku, kam jsem chodil během školy na praxi. Tam jsem pak pracoval pět let, no a jednou mě kolegyně přesvědčila, ať jdu na konkurz do televize. Zkusil jsem to a vyšlo to.

Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Herec, policista, fotbalista nebo novinář. Alespoň jedno se povedlo.

Jaký vztah máte ke Kladensku?



Na Kladně jsem se narodil a žiju tady. Jsem patriot, nedám na něj dopustit.

Co děláte ve volném čase?

Vzhledem k práci ho bohužel moc není, ale když volno mám, sportuji. Jedničkou je u mne fotbal.

Jaký je váš životní sen?

Životní sen...já vlastně ani nevím, jsem docela spokojený. Asi mít pěkný dům, velkou rodinu a hlavně zdraví. Momentálně by mi ale asi stačilo, kdyby Kladno vyhrálo hokejovou extraligu (smích).

Autor: Kateřina Černá, E4

Foto: jiri-dlabaja.blog.cz

Důl Laura

Tentokrát se s naším seriálem o důlních dílech podíváme k Rynholci na Kladensku. Zde se nacházel důl, několikrát přejmenovaný, jak se ještě dozvíte, Laura. Toto jméno dostal po choti předsedy Revírního báňského úřadu ve Slaném.

Poblíž vrtu, mimochodem velmi úspěšného, začalo Anglicko-české kamenouhelné těžařstvo hloubit v roce 1875, na základě vrtných nálezů z let 1872 – 1874, novou jámu. Během dohlubování byl ovšem důl prodán společnosti Selony s belgickým kapitálem. Když byl důl v hloubce 72 m, byly na něm pozastaveny veškeré práce



kvůli silnému přítoku vody a hlavně z nedostatku financí. Pro Lauru to byla ovšem jen přestávka, pravda sice trochu delší než přestávky, které známe my, ale přece jen to bylo pouze pozastavení. Hloubení pokračovalo od roku 1903 a za další 3 roky se začalo na dole těžit v hloubce 165 m. Roku 1911 byl důl propojen podzemním překopem s dolem Anna. Vytěžené uhlí se pak tedy dopravovalo právě na tento důl, kde byla v provozu třídička uhlí.

Jak už to tak s doly bývá, i tento se dočkal svého konce. V roce 1962 se práce zde zastavily a nebyla to již přestávka, ale opravdový konec těžby. I tak byl ale ještě 3 roky užitečný, i když už neposkytoval uhlí. Sloužil jako výdušná jáma dolu Anna až do ukončení provozu právě roku 1965. Jáma dolu Laura byla zasypána hlusinou z přilehlého odvalu a uzavřena železobetonovým krytem.

Jak jsem podotkla na začátku, tak důl měnil postupem času svá jména. V roce 1946 byl přejmenován na Bohumil Laušman II (podle tehdejšího ministra průmyslu Bohumila Laušmana). Po čtyřech letech se mu jméno Laura opět vrátilo, ale ne na dlouho. V roce 1951 se název stanovil na Důl Československé armády. Také se vám jméno Laura líbilo nejvíc?

A co je s dolem dnes, kdy již není v provozu několik desítek let? V současné době je patrná správní budova, bývalá strojovna a to vše v dobové architektuře. Hlavním motivem a dá se říct, že i jednotlivcím, byla kamenná podezdívka a režné zdivo s plastickým detailem. Původní uspořádání dolu a jeho objektů odpovídalo právě dobovým zvyklostem. Dnes jsou zachované objekty využívány k bydlení a strojovna upravena na garáže.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zdroj obrázku: hornictvi.info

I letos naši školu navštívil herec Jaroslav Brendl, který se k nám vrací již řadu let a to za účelem přiblížení



kouzla a mnohotvárnosti poezie. První ročníky se seznámily se známou Kyticí od K. J. Erbena, druhým ročníkům byla představena tvorba Jaroslava Vrchlického, na třetí ročníky čekali „Prokletí básníci“ a pro čtvrté, maturitní ročníky byl program sestaven na přání vyučujících českého jazyka.

Ani tentokrát nebyl vynechán kvíz. Žák, který správně zodpověděl otázku položenou panem Brendlem, dostal růži. Pokud se růže dostala do rukou kluka, muselo zafungovat tzv. „gentlemanské“ kouzlo, které spočívalo v tom, že růže byla, ještě před odchodem z auly, věnována zástupkyni něžného pohlaví.

Věřím, že pro spoustu z nás byla hodina s poezií okouzující a pro ty, kteří veršům nepropadají, to byla alespoň hodina bez předmětu, který by mohl přinést opakovací test, a ten by se mohl stát pro některé osudným.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Kouzlo poezie

Nuda v Brně? Těžko říct...

Ahoj, Brno zdraví Kladno! V rámci spolupráce školních časopisů přináší redaktori Gilotiny krátký článek o své domovině, tedy Brnu.

Jistě mnozí z vás o filmu Nuda v Brně alespoň slyšeli a někteří ho možná dokonce viděli. Nechci nikterak urážet českou filmovou klasiku, ale tento počín našich filmařů opravdu dostal svého názvu a dokáže úžasně člověka znudit (tímto se omlouvám všem, kteří řadí Nudu v Brně do žebříčku svých oblíbených filmů). Otázkou však zůstává, jestli je Brno opravdu tak nudné i v reálu, či nikoli? Pro mě, rodilou Brňáčku, která má prochozené město křížem krážem, to opravdu nuda je, ale když se na tuhle moravskou metropoli podívám očima někoho, kdo je zde poprvé, najednou to nevidím tak černě.

Mezi největší chlouby města patří bezpochyby Hrad Špilberk, který založil ve 13. století Přemysl Otakar II. Dlouhou dobu sloužil jako pevnost a v 18. století byl využíván převážně jako vězení pro nejnebezpečnější zločince. Z tohoto důvodu si můžete kromě rozlehlých vnitřních prostor projít také místní kasematy, kde se nachází kopie dobových mučicích nástrojů. Pro milovníky historie je Špilberk ideální. Z historických památek jistě stojí za vidění také Petrov (katedrála sv. Petra a Pavla), nespočet kostelů, Stará radnice opředená pověstmi, Kapucínský klášter a krypta (pozn. s vysušenými těly mnichů) či známá funkcionalistická Vila Tugendhat, která se jako jediná moderní stavba řadí mezi památky UNESCO. Tato ojedinělá stavba je dílem německého architekta Ludwiga Miese van der Rohe a již od roku 1930 se těší velké popularitě turistů a znalců moderní architektury.

I když je Brno velmi starým městem a na každém kroku natrefíte na nějakou tu historickou stavbu, na své si zde přijdou i ti, kteří historii zrovna neholdují. Milovníci umění mohou navštívit např. Dům umění, což opravdu mohu vřele doporučit, a těm otrlejším z vás doporučuji návštěvu hyperultrasupermoderního nového brněnského orloje na náměstí Svobody, na kterém se sice vskutku nedozvíte, kolik hodin je, ale zato se můžete pokochat jeho výjimečným tvarem či velmi luxusní černou žulou až z daleké Jihoafrické republiky, ze které je tento časostroj vyroben.

A pro ty z vás, kteří neradi historii, a dokonce ani to umění, má Brno také své vyžití. Mezi klasiky patří návštěva kina, Masarykova okruhu (místo dějiště jednoho z nejprestižnějších závodů v ČR – Grand Prix České republiky), Brněnského výstaviště či arény pro hru Laser Game. A jelikož si obyvatelé Brna potrpí na nočních akcích, dobré zábavě a pití, jistě vás potěší i velké množství hospod, restaurací a nočních klubů.

P.S.: Přátelská rada na závěr. Pokud budete chtít zavést hovor s nějakým Brňákem, vyhněte se tématu místního orloje (pozn. zmíněn výše). S největší pravděpodobností byste se nesetkali s úspěchem a vyslechli byste si sérii nadávek.

Autor: Kateřina Štouračová, Brno

Dospělost začíná, když . . .

Valím před sebou kuličku s nápisem DOSPĚLOST. Přijdu si jako ten známý brouk, kterému málokdo řekne jinak než „hovnivál.“ Je to kulička, která mě doprovází již od útlého dětství. A rok od roku je větší a větší.

Když jsem byla hodně malá, myslela jsem si, že je člověk dospělý, když je veliký. Ve školce jsem změnila názor. Dospělý byl, dle mého názoru, když už si nehrál se svými hračkami. Od tohoto tvrzení jsem musela upustit, protože zvláště muži si hrají po celý život (se svými auty, motorkami, letadýlky,...). A tak jsem po dospělosti pátrala dál tlačíc svou, v té době malou, kuličku.

Na prvním stupni základní školy byl pro mě dospělým ten, kdo oslavil své patnácté narozeniny. Ovšem když jsem rok za rokem pozorovala své chování, došlo mi, že ani v patnácti nebudu dospělou, ať už mám v peněžence občanský průkaz, nebo ne.

Ale ani dovršením osmnácti let se nic nezměnilo. Zkrátka čekala jsem na svou dospělost, a ta nikde. Tak kde jsi? Kde jsi, má dospělosti? Chci zahodit svou kuličku, která už za ty roky nabrala na neuvěřitelných rozměrech!

Čím blíže jsem maturitě, tím více začínám chápat, že svou kuličku starostí a povinností zahodit nemůžu. Budu ji valit před sebou po celý zbytek života. Vtip je v tom, uvědomit si, že snažíš už to nebude. A kdo myslí, že ano, jeho kulička ho převálcuje na placku. Zkrátka dospělost začíná v momentě, kdy si uvědomíme, že chceme být vlastně dětmi, ač jsme celé dětství chtěli být dospělí.

Autor: Anonym stavařský

Rozhovor s paní učitelkou Matějovičovou

Snad veškerá populace stavařská, i část technického lycea na naší škole zná paní učitelku Věru Matějovičovou. Pro ekonomickou část studentů jde o paní učitelku, kterou vidí jen procházet na chodbách s tabulkami či kalkulačkou. Jakou mají smůlu, že učí pouze stavaře a občas technické lyceum, se přesvědčte v následujícím rozhovoru, za jehož poskytnutí děkujeme.

Co jste měla ráda jako malá?

Knihy. Strašně moc jsem četla, a to mi i zůstalo. Mám spoustu rozečtených knížek všude po domě. Ale hlavně jsem měla jako malá medvěda, kterého jsem zbožňovala. Jednou jsem ho zapoměla na pionýrském táboře v kufru. Po pěti letech mi ho poslali, což bylo skvělé shledání. Pak jsem ho ale zapoměla v nemocnici. Sestřička mi ho přinesla domů přede dveře a zaklepala. Otevřela jsem dveře a skutečně uvěřila, že za mnou sám přišel.

Čím jste chtěla být jako malá? Chtěla jste se vždy zabývat statikou?

Původně jsem chtěla být veterinářkou, a až pak teprve stavařkou. O statice jsem zprvu nevěděla, ale pak jsem se do ní zamilovala.

Byla jste jako malá andílek?

Vzorňas jsem úplně nebyla. Byli jsme velká parta, ve které byl i pan Pelc. Měli jsme takovou chatičku, do které jsme chodívali. Dřív se to bralo jinak. Byli jsme volnější. Jedna banda proti druhý. A sem tam jsme chodili krást jablka a třešně.

Na jakých školách jste studovala?

Studovala jsem na gymnáziu 4 roky. Pak na ČVUT obor pozemní stavitelství. Tenkrát tam byly přijímačky z fyziky a deskriptivy.

Byla jste jako školačka studijní typ? Co nějaké párty?

Vždy jsem byla docela šprt. Než jsem šla na vysokou školu, myslela jsem si, že jsem fakt chytrá. Ale tam jsem zjistila, že to není tak úplně pravda. Už jsem ne-

byla tou nejlepší. Byla jsem ráda za průměr. To byla dobrá škola života. Měli jsme hodně práce, takže jsme na koleji neslavili tak, jako se slaví teď. Ale když už nějaká párty byla, tak to stálo za to!

Ano, něco jsem se doslechla. Prý jste měla na ČVUT nějaký malér. O co šlo?

No... měli jsme bouřlivou oslavu na koleji. Byla to hodně veselá oslava. A pak jsme dostali jakési varování. Říkala jsem si pak, jestli mi to za to stálo.



Zpět k učitelování. Bylo to pro vás vždy „to“ pravé, po čem jste toužila?

Původně jsem nemyslela, že budu učitelka. Měla jsem z dob studií smlouvené zaměstnání, ale pak jsem si musela najít nějakou práci, abych se mohla starat o nemocnou maminku, tak jsem začala učit na stochovském učilišti. A jak říkáš, nakonec jsem zjistila, že je to „to“ pravé. Zalíbilo se mi to a zůstala jsem u toho.

Je pravda, že jste učila paní učitelku Segmüllerovou?

Ano, je to pravda. Paní Segmüllerovou jsem učila, když jsem na tuhle školu nastoupila. Byla asi ve 2. nebo 3. ročníku. Pamatuji si ji jako pilnou studentku. Učím dokonce i děti svých bývalých žáků.

Co jste kdy na naší škole učila? A je něco, co byste učit nechtěla?

Na téhle škole jsem učila různé stavební předměty, kromě odborného kreslení ovšem. A doufám, že u toho i zůstane, protože kreslit vůbec neumím.



Změnila jste za tu dobu, co učíte, nějakým způsobem styl vyučování žáků?

Ano, dřív jsme učili samostatnost a logické řešení. Žáci z toho byli nadšení. Ale teď už to vůbec nejde. Musí se nastínit přesná a jasná cesta.

Poslední otázka je osobnější. Prý jste už babičkou. Jaké to je, mít tenhle titul?

Jsem už trojnásobnou babičkou a moc si to užívám. Na děti si čas udělám vždycky, nic není pro mě v tu chvíli důležitější. A samozřejmě jsou podle mého názoru nejchytřejší a nejkrásnější. Máme holčičku a dva kluky. Slečna velí.

Autor: Bára Hlinovská, S4A

Foto: Bára Hlinovská

Zimní sezóna virů a vše, co k ní patří

Všichni jistě znají ten pocit, když přijdou večer domů a můžou se v klidu ohřát v pohodlí domova, zatímco venku se schyluje k vánici. A samozřejmě si také jistě vybaví ten nesnesitelný pocit únavy, který vás občas zmáhá. A hle, co se nastane pak? Další den už ležíte doma s hrnkem čaje a nějakými prášky a své absence ve škole anebo ve svém společenském životě omlouváte tím, že jste nasydlí.

Ano, je tu řeč o chřipce. Chřipka se celkem dělí na tři skupiny: Chřipka typu A,B,C. Chřipka A je velice často viníkem epidemií. Převážně napadá savce a ptáky. Na svědomí má ročně milióny cích, nebo lidských.

Další- chřipka typu B infikuje pouze lidi. Opět je původcem mnoha známých celosvětových epidemií, které měly na svědomí desítky milionů životů.

A jako poslední chřipka typu C. Tento druh je schopný nakazit pouze lidi, anebo prasata, jeho druhé jméno je více známé a to sice Chřipka prasečí. Její výskyt byl poprvé dokázán v roce 2009, kdy propukla v Mexiku ve formě epidemie.

Já se však budu zabývat pouze chřipkou typu B a jí podobnými virózami. Běžnými důvody, proč lidé chytí nějakou nemoc, nebo prochladnou v zimním období jsou: špatná životospráva, špatný styl oblékání zvolený pro toto období a časté změny, dokonce až enormně nebezpečné změny počasí.

Takže začneme třeba tou životosprávou. Většina lidí má stále ještě v sobě schopnosti, které jsme všichni měli v době kamenné a to sice to, že první, co nás napadne, jakmile seblíží zima je, abychom si udělali tukové zásoby. Nikoho to nenapadne. Je to prostě jen pud, který nás k tomu nutí, avšak i pudy se dají ovládnout. Správná strava v zimě je méně masa a více mléčných výrobků obsahujících přírodní tuky, více

vitaminů a méně sladkého, tedy pokud to sladké neobsahuje mléko. Samozřejmě beru i v potaz ty, kteří nemohou jíst žádné mléčné výrobky. Pro ty je lepší se zase držet mastných výrobků, ale pouze v určitém množství. Je dobré také omezit konzumaci obilných výrobků, které běžně jíme.

Další podmínkou dobré životosprávy v chladném zimním období je také dostatečný pohyb na čerstvém vzduchu, i když půjde jen o malou procházku, prostě je dobré být dostatečně dlouho na čerstvém vzduchu, ale ani to by se nemělo přehánět.

hned další bod ochrany před chřipkou: špatný styl oblékání pro zvolené roční období. Tento bod bych asi spíš zkrátil, protože nikdo nechce měnit svůj styl kvůli pár měsícům v roce. Nejlépe se oblékat podle počasí jaké je zrovna venku.

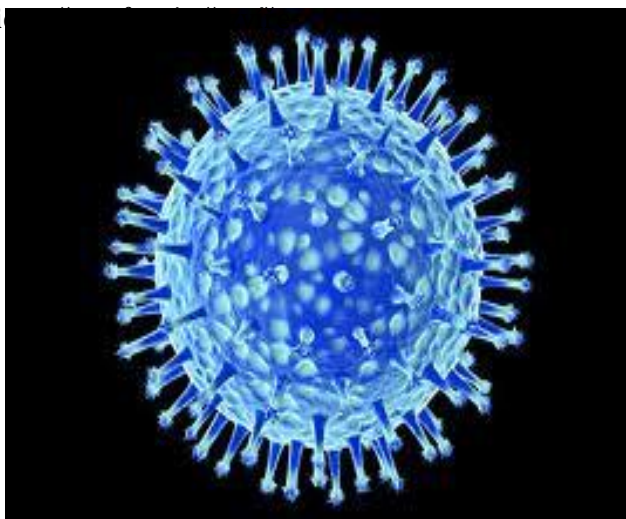
Stačí, pokud třeba ráno pootevřete dveře, nebo okno a vystrčíte ruku ven a hned víte, co si máte vzít. Ne že si ale vezmete pět vrstev oblečení a vyrazíte ven, přestože jsou tam dva stupně nad

nulou. V tomto případě stačí jen pozměnit pár druhů svršků a může se jít. Naopak, když je venku moc nízká teplota, měli by se lidé obléknout o něco více, ale opět ne o moc.

A poslední jsou časté změny počasí. Na ty si člověk může zvyknout otužováním, například v chladnějších koupelích a následných přesunech do teplejšího prostředí anebo chozením do saun.

A hlavním faktorem, jak předcházet změnám počasí, je péče o tělo. To je: zdravá výživa, jak jsem již asi zmínil, pohyb, v tomhle smyslu je to myšleno jako cvičení, a ne jenom procházka kolem domu, nebo k lednici a zpátky, a v neposlední řadě je to dobrý styl oblékání.

Autor: Ondra Sýkora, S1
Zdroj obrázku:technet.idnes.cz



Hurá na kravíny!

S cílem poznání zemědělských staveb jsme se vydali autobusem značky Karosa do Lán a odtud dál. V Lánech jsme přibrali našeho průvodce pana ing. Františka Kadlece. Ještě na Lánech jsme měli možnost nahlédnout do jedné ze staveb, která schovávala antilopy losí. Po vystřídání se v tomto objektu jsme se dali na návrat do autobusu a jím pak na statek v Rudě.

V Rudě jsme prošli stavbou určenou pro dojení, kde jsme mohli zhlédnout na živo rybinovou dojírnu. Zde jsme si ve venkovním areálu prohlédli i chování malých telat, k našemu překvapení však byla v malých bílých



boudách. Jedno tele bylo z naší přítomnosti více vykulené, než my z něho, a rozhodlo se o sebevražedný akt. Protáhlo se otvorem pro podávání vody do jeho klece. Naštěstí duchapřítomný hrdina třída T4, Richard Bílek a paní učitelka Matějovičová včas zasáhli a s pomocí dalších přikukujících dali rozvášněné tele zpět tam, kam patří.

S Rudou v zádech jsme jeli vstříc Novému Strašecí, kde jsme si prohlédli sila, v nichž je skladováno obilí. Zde se taktéž chovala telata, v nám již známých kotcích s bílými přístřešky, ale i již vzrostlé kusy skotu. Zde sloužilo jako narušitel výkladu pana Kadlece hejno holubů, jež vítalo naši výpravu krouživým letem.

Odtud jsme se vydali na místo vzdálené civilizaci, a sice na historický statek Amálie, kde je mobilní signál zázrakem a autobusové spojení nedostatkovým luxusem. Právě zde se chová původní české plemeno skotu, Červinka, které je zde unikátem, jelikož jinde v ČR jej nenalezneme geneticky čisté.

Poslední statek byl v Požárech, kde jsme si prohlédli taktéž dispozici zemědělské stavby spolu s výkladem.

Následoval odjezd a poslední mávání hlavám rohatým. Cestou ku Kladnu nám autobus zapadával sněhem. Pokud mám zhodnotit exkurzi zemědělských staveb, pak jedinež kladně. Viděli jsme dojírny, ustájení a krmné plochy pro skot, spolu s rozdělením dle věkových kategorií.

Autor: Honza Maňas, S4B

Foto: Bára Hlinovská

Děti ráje

Jedná se o velkolepý muzikál, který má spoustu repríz a pořád vyprodáno.

Děj se odehrává na konci 80. let a hlavními aktéry je parta maturantů. Jako každá parta má i své vůdce – dva DJ, Toma a Stanleyho, ale i takovou tu „černou“ ovci – romantika Michala, který skládá písně a píše básničky. Michal je velmi zamilovaný do své spolužačky Evy. Jeho lásku však překazí nekalé úmysly její kamarádky Kájiny. Poté, co uběhne 20 let, se Eva s Michalem znovu setkají a nekončící láska pokračuje, ovšem ale mezi Evinnou dcerou Bárou a Michalovým synem Mickym.



Mezi herci můžete například vidět Marti-na Zounara nebo Michaela Foreta. Zní zde spousta známých písní, které každý z vás určitě minimálně jednou musel zaslechnout. Jedná se o písně Michala Davida, Zdeňka Bartáka, Františka Janečka a skupiny Kroky: Decibely lásky, Poupata, Nonstop, Největší z nálezů a ztrát, Pár přátel stačí mít a další. Muzikál se setkal s vynikajícími ohlasy a myslím, že by určitě stál za zhlédnutí.

Autor: Karolína Rosecká, E4

Zdroj obrázku: goja.cz

Krása okamžiku 3

V pondělí 20. 1. 2014 byla zahájena vernisáž fotografií s názvem „Krása okamžiku“. Byl to již 3. ročník této výstavy. Akce se zúčastnili jako porotci

známí kladenští fotografové: pan Pergl, Seifert a Husník. Letošní ročník vyhrála samá děvčata: Hrenáková, Zíková a Kovaříková. Zvláštní cenu od paní ředitelky získal bývalý student Ondra Vališ. Jsou známy už i výsledky hlasování návštěvníků výstavy. Vítězkou se stala K. Patáková (od této fotografské máme fotku na titulní straně) a následovali ji K. Hrenáková a M. Sedlmajer. Mezi vystavujícími byla i paní učitelka Sedlmajerová a náš bývalý student, pan Zdeněk Slepíčka. Výstava trvala do 30. 1. 2014. Všem gratulujeme!

Autor: Tomáš Randa, T2

Hokej a Kladno

Pro svůj první článek v rubrice sport Kladenska jsem si vybral sport Kladno nejbližší i historicky nejúspěšnější, a to je hokej. Kladno bylo a stále je hokejem posedlé a ať jsou výsledky rozporuplné, tak své fanatiky má stále. Po dobách největší slávy hokej na Kladně trochu upadl s odchodem největších hvězd, jako je Jaromír Jágr a další.

Hokejisté se již několikátou sezónu nacházejí na dně ligové tabulky. Výjimkou byla loňská sezóna, kdy se na Kladno vrátili hvězdy jako Jágr, Plekanec, Tlustý a další. To Kladno bylo na vrcholu tabulky. V letošní sezóně to tak slavně zatím s Kladnem nevypadá, po střídání trenérů se drží na předposledním místě Tipsport extraligy se ziskem 43 bodů a s ambicemi na play-off to nevypadá moc dobře. Nezbývá jen než držet hokejistům palce a popřát jim štěstí.



Autor: Jakub Arlt, E2

Zdroj: hc-kladno.cz

Kladno v únoru

V únoru Kladno neminou žádné akce, které by mohly zajímat nejednoho z vás. Máme pro vás výčet některých, které se chystají právě na měsíc únor.

9. 2. se v Husově sboru bude konat cestopisné povídání a promítání obrázků, které se týkají Keni.

O dva dny později, tedy **11. 2.** od 18:00 do 19:30 na vás čeká cestopisné promítání v Sládečkově muzeu. O své zážitky se s vámi podělí členové a přátelé skautského střediska Orion Kladno.

Co by vám mohlo být nápomocné a pro vás zajímavé je přednáška týkající se blížícího se 100. výročí narození spisovatele Bohumila Hrabala. Tato přednáška se bude konat **12. 2.** od 17:00 ve Středočeské knihovně. Vstupné je zdarma.

Do hospůdky PodVobraz se **13. 2.** můžete přijít podívat na promítání dokumentu Úžasný Ázerbajdžán z cyklu Promítej i ty.

19. 2. si můžete jít popovídat do kavárny Bez Konce na již třinácté kladenské Science Café, jehož nynější téma bude „Kovy budoucnosti“.

25. 2. se v DUNDEE JAMU na náměstí Svobody koná divadelní životopisná koláž nesoucí jméno Charmsovy pašije.

Autor: Jana Hanzalíková, E2